

هو المشرق □ ن أفق □ لکوت البیا □

یا عَبْدَ الْحُسَيْنِ امروز حقیف سدره منتهی مرتفع و در هر حین کلمه از آن اصغا شده و میشود، طوبی از برای آذانیکه قصص اولی او را از اصغاء کلمه الله محروم نساخت، آنچه مستور بود باراده قویّه مطلقه ظاهر گشت، مظاهر ظنون و اوهام موهومی را اخذ نمودند و بآن متمسک جستند و لکن ید قدرت الهی ستر را برداشت و حجابرا خرق فرمود و ما فی الصدور را امام وجوه عالم ظاهر نمود، مفتریاتیکه در مدینه کبیره از شیخ یزدی ظاهر البتّه شنیده‌اید، در قدرت حق تفکر نما مرشد و مرید هر دو را بما فی انفسهم ظاهر فرمود تا کل بعصمت الهی و عنایتش خود را از بئر و هم نجات دهند و باو متمسک شوند، این ایام مراد و مرید نَعُوذُ بِاللّهِ بعملی مشغولند که سبب خسران دنیا و آخرتست و لکن از خود و ما عندهم غافل و محجوب مانده‌اند، لِلّهِ الْحَمْدُ وَ لَهُ الْفَضْلُ وَالْعَطَاءُ حُزب خود را حفظ فرمود و آگاه نمود، این فضل عظیم است و این عطا بزرگ طوبی لِلْفَائِزِينَ.